

Nordiska mästerskapen i Scaleauto i Finland 2020 - ett trevligt äventyr

Till årets mästerskap var vi sju svenska deltagare, ja en var ju dansk och en britt, men vi körde för Sverige i två lag. Jag körde i Sweden 2 med Gunnar och Magnus Åmell, medan Sweden 1 utgjordes av Michael Landrud, Henrik Nielsen, Graeme Stephenson och Oskar Ellerstrand. Jag skriver oss först eftersom det är enda gången vi var först i tävlingen. Nej, vänta nu, jag steg nog av planet före Henrik i Vasa och var alltså först. Jaja.

Vi kom dit i olika omgångar. Henrik och jag med flyg på eftermiddagen dagen innan och Oskar på kvällen, medan resten av gänget kom med bil på fredagen, några timmar före start. Vi checkade in på hotellet, 10 minuters promenad från centrum. Henrik och jag testade en mexikansk restaurang, som faktiskt hade öl också, flera stycken, och åt gott. Henrik drack Cola eftersom han körde hyrbilen för att hämta Oskar vid flygplatsen. På hotellet delade vi alla tre rum. Oskar i mellansängen, jag i den utvikbara fåtöljen och Henrik i den andra sängen. Oskar kan nu vittna om att sova i stereosnarkning. Jag hörde ingenting.

Första dagen, sprintracet. Innan vår bil kom hade vi bara en träningsbil och ett handtag var och körde runt en hel del för att få koll på banan. Banan som står i församlingsdelen av en betongkyrka var trots det mycket bra, precis som på ISRA-VM, när den stod i ett parkeringsgarage, och passade utmärkt för att köra Scaleauto.

De andra dök upp och någon öppnade dörren ut och det blev kallt och mycket halt. Efter ett tag så greppade det till sig och alla verkade nöjda.

Trots kort om träning så blev sprintracet en succé. Visserligen 3 hemmaförare på pallen, men Michael blev fyra, Oskar sexa och jag åtta. Med det tändes ett visst hopp inför den stora tävlingen - lagtävlingen på lördagen. Henrik hade lite problem med skruvarna som gjorde att hans tävling inte blev som tänkt, men oj sådan revansch han tog dagen efter.

Andra dagen, lagracet. Full träningsrotation, 12 minuter per spår, inledde morgonen, sedan var det dags för besiktning. Vår bil, Magnus eller Gunnars var det, kändes fantastiskt bra, kanske inte den snabbaste motorn, men med bra vrid, vilket var viktigt i banan. Motorn var faktiskt precis så genom hela loppet. Vi började på vit, medan Sweden 1 började på röd. Gunnar inledde racet, Michael för Sweden 1. Det såg bra ut en stund, men så hände det som inte får hända, jag blev sur, jag skämtar inte, jag blev riktigt sur, för pickupörat gick av i en krasch. Depå direkt, något som tog nära nog 85 varv. Bilen fick plockas itu, ett nytt pickupöra inköpas och monteras. Till råga på allt satt det en JK-mutter på, ni vet en sådan som är slät rund med hål i för ett specialverktyg. Skitbra, om man har en sådan nyckel. Jag svor, flera gånger. I vilket fall så efter montering, försäkran om att allt satt fast och var rakt, lite olja i motorlagret, så kom bilen på spåret igen. Den gick bra och Gunnar körde fantastiskt. Vår jakt hade inletts. För oss var det ett lag i taget, för att ta till en klyscha. Och precis så blev det. Vi körde bra och lyckades efter jämna stinter till slut ta oss upp på femte plats, men utan chans att nå fjärdeplatsen. Vi hade behövt ytterligare två spår för det, inklusive ett stort om.

För Sweden 1 gick det lite upp och ner, men från en väldigt hög nivå. De och Finland 1 slogs under hela tävlingen om förstaplatsen. Sweden 1 tog ledningen efter några stinter, men förlorade den vid en frigångskontroll där de hade för lite frigång. Krav på hjulbyte och varvavdrag. Michaels hjulbyte var blixtsnabbt, men ledningen förlorad. Den återtog dock någon stint senare. Michael körde ett bra svart spår, Oskar ett bra gult (även om han själv tyckte att han körde av för mycket) och Henrik ett riktigt bra orange. Sweden 1 i ledningen inför sista spåret. Sprintracevinnaren körde för Finland 1 och Graeme för Sweden 1. Det gick mycket bra för Graeme, men så kom då den obligatoriska frigångskontrollen med 10 minuter kvar. Sweden 2 klarade sig precis, men Sweden 1 åkte på det igen. Krav på hjulbyte och nytt varvavdrag. Ledningen förlorad och Graemes oerhört snabba sista nio minuter räckte inte för att komma tillbaka. Surt, javisst, men alla var glada och nöjda med racet. Att pressa finnarna på deras hemmabana är stort.

ScaleAuto NC 2020		** End of race **			00:00:00
8/8 [1/1 Heat race]					
Name	Position	Laps	Total Laps	Best time	Track Record
Finland 1	1'	325.67	2559.67	8.071	8.013 - 25/01/20 Finland 1
Sweden 1	2'	316.90	2552.90	8.035	8.035 - 25/01/20 Sweden 1
Finland 2	3'	311.52	2496.52	8.217	8.049 - 25/01/20 Sweden 1
Botnia	4'	290.14	2449.14	8.383	8.011 - 25/01/20 Sweden 1
Sweden 2	5'	313.85	2391.85	8.280	7.970 - 25/01/20 Finland 1
Stars of the B	6'	291.42	2359.42	8.677	8.057 - 25/01/20 Sweden 1
Trondheim Bi	7'	289.62	2354.62	8.609	8.039 - 25/01/20 Finland 1
Damstredet R	8'	270.39	2254.39	8.674	8.028 - 25/01/20 Finland 1

God racemiddag och prisutdelning tog vid. Det var gott och trevligt. En fin tradition. Stort tack till Tumppi och Kimmo för arrangemanget, till Botnialagen för att ha fyllt upp startfältet (och kommit före mitt lag i ett av fallen) och till alla trevliga deltagare som gör dessa race till en fantastisk upplevelse varje gång (bara jag slipper vara tävlingsledare).

Sista kvällen - disko och livemusik med Trololo Boys (som tog sig med antalet öl). Henrik och jag vann danstävlingen. Träningsvärk dagen efter, men det var kul att spinna runt som på 70-talet.

Lars Harrysson

(Bilder: Jari Laakso)

Klicka på bilden för att se video med Trololo Boys på YouTube!

